

Význam jednotné čtvercové kilometrové sítě pro střelbu podle mapy.

Ve Vojenských rozhledech, roč. X., č. 1., str. 10—13 vrátil se kpt. Sousedík ještě jednou k otázce jednotné čtvercové kilometrové sítě.

Nemusil bych znovu k této věci zaujímati stanovisko, poněvadž v mém článku jest jasně vysvětleno, jaký význam příkládám sítím různého druhu a tomu, v jakých okolnostech jsme. Poněvadž však autor poznámek přes tato vysvětlení považuje jednotnou čtvercovou kilometrovou síť, zavedenou služebním předpisem D-X-4, 2.

doplňek, za vhodnou jen pro hlášení, dovoluji si zde připojit ještě několik svých poznámek.

Býti připraven znamená býti připraven každým dnem, ano i okamžikem. Vyhovující bude ta příprava, která mi v daném okamžiku dává dostatečné prostředky k dosažení žádaného účelu. Nebude vyhovující ta příprava, která má sice prostředky dokonalé, ale v počtu nebo stavu nedostatečném. Mohu-li pro svou záchranu upotřebiti pěsti, učiním tak, a nebudu vyhledávati po kapsách opakovací pistoli, která jako dokonalejší obranný prostředek může přijíti příliš pozdě. Uvedu ještě jiný příklad, který je v dosti těsné souvislosti s naší otázkou. Nejen u nás, ale i v jiných státech, kde bylo přistoupeno k vybudování nových trigonometrických sítí, vyskytl se problém, jak vybudovati takové sítě. Vybudovati takové sítě tak dokonale, aby vyhovovaly všem požadavkům současné vědy, je v krátké poměrně době nemožno, nehledě k tomu, že teprve uvažováním o velkých komplexech území, tedy o vyměřování i sousedních států, možno dostati uspokojující výsledky. Praktický život nemůže však čekati na tyto podrobnosti. A tak na př. u nás nejednotné geodetické základy a potřeba katastru vedly k vybudování jednotné trigonometrické sítě, která sice není ideálně dokonalá, ale praktické potřebě bude velmi dobře vyhovovati, mnohem lépe nežli stav původní. A podobně je tomu i v našem případě. Zde možno rozeznávati čtyři etapy:

1. Nátisk sítě podle rakouského způsobu — tento způsob byl opuštěn.

2. Nátisk jednotné čtvercové kilometrové sítě podle služebního předpisu D-X-4, 2. doplňek.

3. Rekonstrukce plánů v měřítku 1:25.000 do jednotné projekce s jednotnou souřadnicovou sítí, při čemž by plány byly co možná reambulovány, jak jsem se o tom zmínil v mém článku a dříve též ve Výroční zprávě voj. zeměpisného ústavu, sv. V. Tento způsob jsem z různých důvodů nedoporučoval. Při reambulaci pracujeme na starých podkladech a nových triangulačních měření nevykonáváme. Neměly by proto tyto plány svou vnitřní hodnotou zvláštních předností před plány, na nichž je síť natištěna podle způsobu uvedeného za 2, zejména jestliže tyto plány jsou též reambulovány. Kromě toho nebylo do dnešního dne rozhodnuto, jaké projekce má býti použito pro vojenské plány a mapy.

4. Nové mapování při užití jednotné trigonometrické sítě a jednotné projekce, při čemž nové plány obsahují souřadnicovou síť. Jednotná trigonometrická síť při novém mapování upotřebená jest shodná s trigonometrickou sítí triangulační kanceláře ministerstva financí a přijatá prozatímne voj. zeměpisným ústavem jednotná projekce byla doporučována i různými odborníky.

Při novém mapování je tedy vyhověno ideálním požadavkům i pro dělostřelce. Autor poznámek není si dostatečně vědom potíží, které jsou spojeny s provedením jeho návrhů, a proto tak odsuzuje řešení za 2. jako nedostatečné. Svým článkem jsem chtěl vzbuditi důvěru dělostřelce k materiálu, který je mu dán k dispozici, a bylo by chyba tuto důvěru podrývat. Jak si bude počínati dělostřelec na cizím území, pro něž nebude míti ani takového materiálu, který mu může býti dán na vlastním území? Domnívám se, že je vždy lépe zvykat si poměrům obtížnějším a cvičiti se pro ně, nežli býti zapracován jen při podmínkách ideálních.

Při pohybu vyhovuje dělostřelci velmi dobře mapa speciální v měřítku 1:75.000 bez jednotné sítě i bez souřadnic bodů, ačkoliv i zde by bylo výhodnější takou síť mít. Bohužel, materiál, s kterým pracujeme, činí přesnou aplikaci jednotné sítě velmi nesnadnou. Dá se očekávat, že při stabilisaci vyplní dostatečně svou úlohu zase plány v měř. 1:25.000 s natištěnou sítí podle způsobu za 2, zejména proto již, že jsou ihned k dispozici. Bude záležitostí i na délce doby stabilisace, aby takovéto plány byly pro určitá území nahrazeny plány podle způsobu uvedeného za 4 na základě současně prováděných měření triangulačních, při čemž by se oprava situace omezila jen na nejnutnější reambulaci.

Ohrazují se proti tvrzení kapitána Sousedíka na str. 11. v odstavci, počínajícím slovy „Kdybychom se přidrželi — — —“. Kdo četl mé uveřejněné články, seznal, že jsem podobného způsobu nikde nedoporučoval.

Poznámka redakce: Článek kpt. Sousedíka byl před uveřejněním ve Voj. rozhledech zaslán na vědomí plk. dru Benešovi. Poznámky plk. dra Beneše nemohly býti současně vytištěny z nedostatku místa.

VOJENSTVÍ DOMA A V CIZINĚ

N.:

Změny ve francouzském vysokém velení.

Ustanovení nového náčelníka francouzského hlavního štábu a nového velitele XX. armádního sboru je zajímavou novinou pro naši veřejnost, pokud se zajímá o vojenské věci ve Francii. Ustanovení generála E. D. Mittelhausera, dosavadního velitele XVIII. oblasti armádního sboru v Bordeaux, velitelem XX. armádního sboru v Nancy, jenž platí za jeden z nejvíce exponovaných armádních sborů a jenž byl v roce 1914 prvním velitelským místem potomního velitele spojeneckých armád a vítěze světové války maršála Foché, je výmluvným uznáním odborných kvalit bývalého náčelníka čs. hlavního štábu. Skvělá kariéra generála Mittelhausera, je sledována našimi zasvěcenými kruhy s nelíčeným zájmem, který je touto zprávou znovu ožíván.

Zajímavým a poučným pohledem na vedení vojenských věcí ve Francii je ovšem také ustanovení generála Weyganda náčelníkem franc. hlavního štábu. Po generálu Debeneyovi, který odstupuje na vlastní žádost a který je znám našim odborným kruhům hlavně jako vůdce I. franc. armády v její vítězné ofenzivní bitvě u Montdidier v srpnu 1918, dostává se tu v čelo franc. hlavního štábu osobnost nad jiné zajímavá a významná. Generál Weygand je znám u nás hlavně jako dlouhodobý náčelník štábu generála a později maršála Foché — od prvních bojů XX. sboru pod vedením Fochovým u Nancy v srpnu 1914 až po konečnou „bitvu Francie“, ve které maršál vedl za přispění svého nejbližšího pomocníka k vítězství celý několikamilionový svazek spojeneckých armád na západní frontě. Od té doby platil u nás vždy generál Weygand za nejdůvěrnějšího účastníka a přímého dědice vojenské doktriny vítěze světové války, a je tedy jeho nové ustanovení svrchovaně významné již z tohoto hlediska.